

[Jørgen Jørgensen (Ullerup).]

sen: Så spørg ministeren!). Det kan vi gøre bagefter; så kan det ærede medlem tro på ministeren, og jeg kan lade være, det har vi da heldigvis lov til endnu, selv her i folketinget.

Jeg skal imidlertid ikke forlænge debatten; det er der ingen grund til, det fører ikke til noget, forstår jeg. Jeg vil derfor anbefale, at man stemmer for det ændringsforslag, venstre og vi har stillet, og stemmer imod det ærede medlem hr. Oluf Pedersens ændringsforslag, ligesom jeg anbefaler at stemme imod socialdemokratiets og de radikales forslag.

Skytte: I mine bemærkninger ved første behandling gav jeg udtryk for mit partis stilling, for mit partis betænkeligheder ved en udsættelse af den nye vurderings ikrafttræden på de områder, som venstre og det konservative folkeparti har stillet ændringsforslag om. Idet jeg henviser til disse bemærkninger, vil jeg yderligere understrege den stærkt øgede administration, der ville blive en følge af ændringsforslagets vedtagelse. En omvurdering af 60 000-70 000 ejendomme er hverken nogen helt lille eller helt billig historie, men der er øjensynlig situationer, hvor venstre og de konservative ser stort på, hvad det koster. Jeg kan ikke tro, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup), hvis saglige indstilling og dybe kendskab til vurderinger jeg kender og værdsætter, kan mene det helt alvorligt, når han påstår, at også regeringens forslag, hvis de gennemføres, vil medføre stærkt øgede administrationsomkostninger. Jeg savner en virkelig begrundelse for dette standpunkt, som er helt nyt for mig.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) fremhævede, at han gang på gang har sagt, at vurderingerne ikke skulle træde i kraft før et år senere. I det i 1955-56 nedsatte udvalg angående forslag til lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme havde vi jo et fortrinligt samarbejde, og jeg mindes ikke på noget tidspunkt at have hørt det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup), hverken i det pågældende udvalg eller under behandlingen her i salen, blot antyde, at han syntes, at vi, når vi havde vedtaget en sådan lov, skulle udsætte dens ikrafttræden yderligere

1 år — ikke en eneste antydning under det fortrinlige saglige samarbejde, vi dengang havde. Derfor savner jeg på det punkt en nærmere forklaring fra det ærede medlem. Jeg vægrer mig ved at tro, at den påstand, det ærede medlem fremsatte her, virkelig er gennemtænkt. Den er i hvert fald efter mit bedste skøn helt urigtig. Det forekommer mig også, at vi savner en saglig begrundelse for de to partiers forslag om, at vurderingens ikrafttræden skal udskydes denne gang. For jeg kan tilslutte mig de bemærkninger, der har været fremsat fra forskellige side her: at forholdene nu jo er de samme som dengang. Dengang som nu oplevede vi stigninger både på jord og bygninger, dengang en noget større stigning på jorden end nu og en noget mindre stigning på bygninger end nu.

Jeg har forgæves søgt tilbage i Folketings-tidende for om muligt at finde blot en antydning fra den daværende finansminister, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, eller fra den daværende indenrigsminister, det ærede medlem hr. Aksel Møller, om, at de fandt en udsættelse påkrævet. Jeg fandt ikke et ord i de to ministres taler herom. Situationen var den samme dengang, og begge ministre var i deres taler, som findes i Folketings-tidende for 1950-51, sp. 1851 og fremad, enige om, at de lempelser, der skulle foretages i anledning af den nye vurdering, skulle gå over et større bygningsfradrag. Den eneste forskel, jeg kan se på situationen dengang og nu, er, at dengang hed finansministeren og indenrigsministeren henholdsvis Thorkil Kristensen og Aksel Møller, medens de, der i dag beklæder de to ministerposter, jo hedder noget andet. Jeg skal med disse bemærkninger anbefale at stemme imod det ændringsforslag, der er stillet af venstre og de konservative.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens bemærkninger om udvalgsarbejdets forløb frister mig til et par bemærkninger. For det første med hensyn til forhandlingsviljen. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen blev sikkert i udvalget klar over, at vi godt kunne forhandle os til rette om de skattefri bygningsfradrag, hvis vi ellers kunne enes om det andet; det var det, vi ikke kunne. Det undrer mig virkelig at høre det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen spørge, om vi vil begrunde, hvorfor vi